

ພຣະທັມເອສເທີ

[1](#) [2](#) [3](#) [4](#) [5](#) [6](#) [7](#) [8](#) [9](#) [10](#)

ເອສເທີ

1. ພຣະຣາຊິນີຊົງຂັດຂືນຮັບສັ່ງຂອງພຣະຣາຊາອາຮາຊູເອຣູສ

- 1 ຢູ່ມາໃນຮັຊສະໂຫມຂອງອາຮາຊູເອຣູສ (ອາຮາຊູເອຣູສຜູ້ຊົງປົກຄອງຕັ້ງແຕ່ປະເທດອິນເດັງເຖິງປະເທດເອທິໂອເປັງເຫນືອນຶ່ງຮ້ອຍຊາວເຈັດມົນທົນນັ້ນ)
- 2 ໃນສະໂຫມເມື່ອກະສັດອາຮາຊູເອຣູສປະທັບເທິງຣາຊບັນລັງຂອງພຣະອົງໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ
- 3 ໃນປີທີ່ສາມແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງພຣະຣາຊທານການລ້ຽງແກ່ເຈົ້ານາຍ ແລະບັນດາຂ້າຣາຊການຂອງພຣະອົງ ນາຍທັບນາຍກອງທັບແຫ່ງເປີເຊັງແລະເມເດັງ ແລະຊຸນນາງກັບຜູ້ວ່າຣາຊການມົນທົນເຝົ້າຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະອົງ
- 4 ຂນະທີ່ພຣະອົງຊົງສະແດງຣາຊສົມບັດອັນຮຸ່ງເຮືອງຂອງພຣະອົງ ທັງຄວາມໂອ່ອ່າຕະການອັນຮຸ່ງໂຣດຂອງພຣະອົງຢູ່ເປັນເວລາຫລາຍວັນເຖິງນຶ່ງຮ້ອຍແປດສິບວັນ
- 5 ເມື່ອພົ້ນວັນເຫລົ່ານີ້ແລ້ວພຣະອົງປະທານການລ້ຽງແກ່ປະຊາຊົນຜູ້ຢູ່ໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ ທັງຜູ້ໃຫຍ່ແລະຜູ້ນ້ອຍ ເຈັດວັນທີ່ໃນເດີນອຸທຍານແຫ່ງຣາຊສຳນັກ
- 6 ມີຜ້າກັ້ງຝ້າຍສີຂາວແລະສີມ່ວງຄໍ້າ ມີສາຍປ່ານ ແລະເຊືອກຂົນແກະ ສີມ່ວງຄ້ອງຮ່ວງເງິນແລະເສົາຫີນອ່ອນ ທັງຕຽງທອງຄຳແລະເງິນເທິງພື້ນລາດປູນ ຝັງຫີນແດງ ຫີນອ່ອນ ມຸກດາ ແລະຫີນອ່ອນສີດຳ
- 7 ເຄື່ອງດື່ມກຳໃສ່ຖ້ວຍທອງຄຳສົ່ງເປັນຖ້ວຍຫລາຍຊະນິດ ແລະເຫລົ້າອະງຸ່ນຂອງຣາຊສຳນັກມາກມາຍຕາມພຣະທັຍກວ້າງຂວາງຂອງພຣະຣາຊາ
- 8 ການດື່ມກຳກະທຳກັນຕາມກົດຫມາຍທີ່ບໍ່ມີການບັງຄັບ ເພາະພຣະຣາຊາຊົງມີພຣະກະແສຮັບສັ່ງໄປຍັງພະນັກງານວ່າ ໃຫ້ທຸກຄົນທຳໄດ້ຕາມໃຈປາຖນາ
- 9 ພຣະຣາຊິນີວັຊຕິກຳພຣະຣາຊທານການລ້ຽງແກ່ສະຕຣີໃນຣາຊສຳນັກຊຶ່ງເປັນຂອງກະສັດອາຮາຊູເອຣູສດ້ວຍ
- 10 ໃນວັນທີ່ເຈັດເມື່ອພຣະທັຍຂອງພຣະຣາຊາລື້ນເຮືງດ້ວຍເຫລົ້າອະງຸ່ນ ພຣະອົງຊົງບັນຊາ ເມຮູມານ ບິສທາຮາຣ໌ໂບນາ ບິກທາ ແລະອາບັກທາ ເຊທາຣ໌ ແລະຄາຣ໌ກັສ ຂັນທິ (ຄົນທີ່ຖືກຕ່ອນ) ທັງເຈັດຜູ້ປົນນິບັດເຈົ້າຊີວິດອາຮາຊູເອຣູສ
- 11 ໃຫ້ໄປເຊີນພຣະຣາຊິນີວັຊຕິສວມມົງກຸດມາເຝົ້າພຣະຣາຊາ ເພື່ອຈະໃຫ້ປະຊາຊົນແລະເຈົ້ານາຍຂອງພຣະອົງໄດ້ຊົມພຣະສີຣິໂສມຂອງພຣະນາງເພາະພຣະນາງງາມຫລາຍ
- 12 ແຕ່ພຣະນາງວັຊຕິຊົງປະຕິເສດບໍ່ມາຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຣາຊາທີ່ຮັບສັ່ງໄປກັບຂັນທິ ເມື່ອເປັນເຊັ່ນນີ້ພຣະຣາຊາຊົງເດືອດດານ ແລະພຣະພິໂຣດຂອງພຣະອົງຣະອຸຢູ່ໃນພຣະອຸຣະ

- 13 ຝ່າຍເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສົ່ງກັບຄືນທີ່ມີປັນຍາຜູ້ຊາບກາລະ (ເພາະນີ້ເປັນວິທີດຳເນີນການຂອງພຣະຣາຊາຕໍ່ບັນດາ ຜູ້ທີ່ເຈນຈັດໃນກົດຫມາຍແລະການພິພາກສາ
- 14 ຜູ້ທີ່ຮອງພຣະອົງ ຄື ຄາຣ໌ເຊນາ ເຊທາຣ໌ ອັດມາທາ ຕາຣ໌ຊິດ ເມເຣສ ມາຣ໌ເຊນາ ແລະເມມູການ ເຈົ້າ ນາຍທັງເຈັດຂອງເປີເຊັງ ແລະເມເດັງ ຜູ້ເຄີຍເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ແລະນັ່ງກ່ອນໃນຣາຊອານາຈັກ)
- 15 ວ່າ, “ຕາມກົດຫມາຍຈະຕ້ອງກະທຳສິ່ງໃດຕໍ່ພຣະຣາຊິນີວັຊຕິ ເພາະວ່າພຣະນາງບໍ່ໄດ້ປະຕິບັດຕາມພຣະ ບັນຊາຂອງກະສັດອາຣາຊເອຣູສຊິງຮັບສັ່ງໄປກັບຂັນທີ”
- 16 ເມມູການຈຶ່ງທູນຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາແລະເຈົ້ານາຍທັງປວງວ່າ, “ພຣະຣາຊິນີໄດ້ຊົງກະທຳຜິດບໍ່ໃຊ້ພຣະ ຣາຊາເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຕໍ່ເຈົ້ານາຍທັງປວງແລະປະຊາຊົນທັງປວງຜູ້ຢູ່ໃນມົນທົນທັງສິ້ນຂອງກະສັດອາຣາຊເອ ຣູສ
- 17 ເພາະສິ່ງທີ່ພຣະຣາຊິນີຊົງກະທຳນີ້ຈະເປັນທີ່ຊາບແກ່ສະຕຣີທັງປວງ ເຮັດໃຫ້ເຂົາມອງເບິ່ງຜິວຂອງເຂົາ ດ້ວຍຄວາມປມາດ ເພາະເຂົາຈະເວົ້າວ່າ “ກະສັດອາຣາຊເອຣູສມີພຣະບັນຊາໃຫ້ນຳພຣະຣາຊິນີມາຕໍ່ພຣະ ພັກພຣະອົງ ແຕ່ພຣະນາງບໍ່ສະເດັດມາ
- 18 ໃນບັດນີ້ເຈົ້ານາຍຜູ້ຍິງແຫ່ງເປີເຊັງ ແລະເມເດັງຊຶ່ງໄດ້ຍິນເຖິງມາຣະຍາດຂອງພຣະຣາຊິນີ ກໍຈະເລົ່າໃຫ້ເຈົ້າ ນາຍທັງປວງຂອງພຣະຣາຊາຮູ້ທົ່ວກັນ ເຮັດໃຫ້ມີຄວາມປມາດແລະຄວາມໂກດຂຶ້ນເປັນອັນມາກ
- 19 ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາ ຂໍໃຫ້ມີພຣະຣາຊໂອງການຈາກພຣະອົງ ແລະໃຫ້ບັນທຶກໄວ້ໃນກົດ ຫມາຍຂອງຄົນເປີເຊັງແລະຄົນເມເດັງ ຢ່າງທີ່ຄົນຄຳບໍ່ໄດ້ວ່າ ວັຊຕິຈະເຂົ້າເຝົ້າກະສັດອາຣາຊເອຣູສບໍ່ໄດ້ ແລະຂໍພຣະຣາຊາປະທານຕຳແຫນ່ງຣາຊິນີໃຫ້ແກ່ຍິງອື່ນທີ່ດີກວ່າພຣະນາງ
- 20 ດັ່ງນັ້ນເມື່ອເຈົ້າຊີວິດຊົງຂຽນຄຳປະກາດ ຕລອດພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ (ອັນກວ້າງໃຫຍ່ຢ່າງຍິ່ງ ນັ້ນ) ສະຕຣີທັງປວງຈະຕ້ອງໃຫ້ກຽດຜິວຂອງຕົນ ບໍ່ວ່າສູງຫລືຕ່ຳ”
- 21 ຄຳທູນແນະນຳນີ້ເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍເຈົ້າຊີວິດແລະເຈົ້ານາຍ ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຊົງກະທຳຕາມທີ່ເມມູການທູນສເນີ
- 22 ພຣະອົງຊົງມີພຣະອັກສອນໄປທົ່ວແຂວງຂອງ ພຣະອົງ ເຖິງທຸກແຂວງຕາມວິທີຂຽນຂອງແຂວງນັ້ນ ແລະເຖິງທຸກຊົນຊາດຕາມພາສາຂອງເຂົາ ໃຫ້ຊາຍທຸກຄົນເປັນເຈົ້າເປັນນາຍໃນເຮືອນຂອງຕົນ ແລະເວົ້າ ຕາມພາສາຊາດຂອງຕົນ

2. ຊົງສະຖາປະນາເອສເທີເປັນພຣະຣາຊິນີ

- 1 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ເມື່ອພຣະພິໂຣດຂອງກະສັດອາຣາຊເອຣູສສົງບລົງ ພຣະອົງຊົງລະຮຶກເຖິງວັຊ ຕິແລະສິ່ງພຣະນາງຊົງກະທຳ ແລະຄຳປະກາດທີ່ພຣະອົງຊົງອອກເຮືອງຂອງນາງ
- 2 ຂ້ຳຣາຊການຂອງເຈົ້າຊີວິດຜູ້ປົນນິບັດພຣະອົງຢູ່ຈຶ່ງທູນວ່າ, “ຂໍຊົງໃຫ້ທາຍິງພິມມະຈາຣີສາວສວຍມາຖວາຍ ພຣະຣາຊາ

- 3 ແລະຂໍພຣະຣາຊາຊົງແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ທຸກແຂວງແຫ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ໃຫ້ຫາຍິງພົມມະຈາຣີ ສາວງາມມາຍັງຮາເຣັມໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ ໃຫ້ຢູ່ໃນອາຣັກຂາຂອງເຮກັຍຂັນທີຂອງພຣະຣາຊາຜູ້ດູແລສະຕຣີ ແລະຂໍປະທານເຄື່ອງປະເທືອງຜິວສໍາລັບຍິງເຫລົ່ານັ້ນ
- 4 ແລະຂໍໃຫ້ຍິງສາວຄົນທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍໄດ້ເປັນພຣະຣາຊິນີແທນວັຊຕີ" ຂໍນີ້ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງກະທໍາຕາມນັ້ນ
- 5 ຍັງມີຢົວຄົນນຶ່ງໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມຊື່ ໂມຣ໌ເດກັຍ ບຸດຢາອີຣ໌ ຜູ້ເປັນບຸດຂອງຄິສ ຄົນເປັນຢາມິນ
- 6 ຜູ້ຖືກກວາດຕ້ອນຈາກເຢຣູຊາເລັມໃນຫມູ່ຊະເລີຍທີ່ຖືກກວາດຕ້ອນໄປພ້ອມກັບເຢໂກນິຢາເຈົ້າຊີວິດຂອງຢູດາຜູ້ຊຶ້ງເນບຸກາດເນສຸຊາພຣະຣາຊາຂອງບາບີໂລນໄດ້ກວາດຕ້ອນໄປນັ້ນ
- 7 ທ່ານໄດ້ລ້ຽງດູຣາດາຊາຄີ ເອສເທີບຸດສາວລຸງຂອງທ່ານ ເພາະນາງບໍ່ມີພໍ່ແມ່ ຍິງສາວຄົນນີ້ຮູບງາມແລະ ໜ້າເບິ່ງ ເມື່ອບິດາມານດາຂອງນາງສິ້ນຊີວິດແລ້ວ ໂມຣ໌ເດກັຍກໍຮັບນາງມາລ້ຽງເປັນບຸດຕຣີ
- 8 ເມື່ອຮັບສິ່ງຂອງພຣະຣາຊາແລະຄໍາປະກາດຂອງພຣະອົງປະກາດອອກໄປ ແລະເມື່ອເຂົ້າຮວບຮວມຍິງ ສາວທັງຫລາຍເຂົ້າມາໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ ເອສເທີກໍຖືກນໍາເຂົ້າມາໄວ້ໃນຣາຊສໍານັກຢູ່ໃນອາຣັກຂາຂອງເຮກັຍຜູ້ດູແລສະຕຣີ
- 9 ຍິງນັ້ນເປັນທີ່ພໍໃຈເຂົາ ແລະນາງກໍເປັນທີ່ໂປດປານແກ່ເຂົາ ເຂົາຈຶ່ງຮີບຈັດຫາເຄື່ອງປະເທືອງຜິວ ແລະ ສ່ວນອາຫານຂອງນາງໃຫ້ນາງ ພ້ອມກັບສາວໃຊ້ທີ່ຄັດເລືອກແລ້ວເຈັດຄົນຈາກຣາຊສໍານັກ ແລ້ວກໍເລື່ອນ ນາງແລະສາວໃຊ້ຂອງນາງຂຶ້ນໄປຍັງສະຖານທີ່ດີທີ່ສຸດໃນຮາເຣັມ
- 10 ເອສເທີບໍ່ໄດ້ບອກໃຫ້ຊາບເຖິງຊາດແລະຍາດຂອງນາງ ເພາະໂມຣ໌ເດກັຍກໍຮັບນາງບໍ່ໃຫ້ໃຜຮູ້
- 11 ທຸກໆວັນໂມຣ໌ເດກັຍເດີນມາຫນ້າເດີນຂອງຮາເຣັມ ເພື່ອພັງຂ່າວເອສເທີວ່າເປັນຢ່າງໃດ ແລະມີສິ່ງໃດເກີດ ຂຶ້ນແກ່ນາງ
- 12 ເມື່ອເຖິງເວນທີ່ສາວໆທຸກຄົນຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດອາຣາຊອຣູສ ຫລັງຈາກໄດ້ຕຽມຕົວຕາມຣະບຽບຂອງຍິ ງສິບສອງເດືອນແລ້ວ (ແລະນີ້ເປັນເວລາປົກກະຕິສໍາລັບປະເທືອງຜິວ ຄືຊະໂລມກາຍຍິງດ້ວຍນໍ້າມັນກໍາ ຍານຫົກເດືອນ ແລະຫົກເດືອນດ້ວຍເຄື່ອງເທດແລະນໍ້າມັນປະເທືອງຜິວ)
- 13 ເມື່ອຜູ້ຍິງຈະເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາຢ່າງນີ້ ນາງຈະຕ້ອງການເອົາສິ່ງໃດຈາກຮາເຣັມໄປຍັງຣາຊສໍານັກ ກໍ ເອົາໄປໄດ້
- 14 ນາງເຂົ້າໄປເຝົ້າໃນເວລາຄໍ່າ ແລະໃນເວລາຕອນເຊົ້ານາງກັບອອກມາໃນຮາເຣັມທີ່ສອງໃນອາຣັກຂາຂອງ ຊາອັຊກັສ ຂັນທີຂອງພຣະຣາຊາຜູ້ດູແລນາງທ້ອງ ນາງບໍ່ໄດ້ເຂົ້າໄປເຝົ້າພຣະຣາຊາອີກ ນອກຈາກພຣະຣາ ຊາຈະພໍພຣະທັຍໃນນາງ ແລະຊົງເອີ້ນຊື່ນາງໃຫ້ເຂົ້າເຝົ້າ
- 15 ເມື່ອເຖິງເວນຂອງເອສເທີ ບຸດສາວຂອງອາບິຣາອິນ ລຸງຂອງໂມຣ໌ເດກັຍຜູ້ຊຶ້ງຮັບນາງໄວ້ເປັນບຸດຕຣີ ຈະ ເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ນາງບໍ່ໄດ້ຂໍສິ່ງໃດ ນອກຈາກສິ່ງທີ່ເຮກັຍຂັນທີຂອງພຣະຣາຊາດູແລຜູ້ຍິງແນະນໍາ ຝ່າຍເອສເທີເປັນທີ່ຖືກຕາທຸກຄົນທີ່ເຫັນນາງ

- 16 ເມື່ອເຂົາພາເອສເທີເຂົ້າໄປເຝົ້າກະສັດອາຮາຊູເອຣູສ ໃນພຣະຣາຊສຳນັກ ໃນເດືອນທີ່ສິບຊຶ່ງເປັນເດືອນເຕ
ເບທ ໃນປີທີ່ເຈັດແຫ່ງຮັຊການຂອງພຣະອົງ
- 17 ພຣະຣາຊາຊົງຮັກເອສເທີຢິ່ງກວ່າຢິງອື່ນທັງສິ້ນ ແລະນາງໄດ້ຮັບພຣະກະຣຸນາແລະຄວາມໂປດປານໃນ
ສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງມາກກວ່າຢິງພົມມະຈາຣີທັງສິ້ນ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງສວມມົງກຸດເທິງຫົວຂອງນາງ
ແລະຊົງຕັ້ງນາງໃຫ້ເປັນພຣະຣາຊິນີແທນວັຊຕີ
- 18 ແລ້ວພຣະຣາຊາພຣະຣາຊທານການລ້ຽງແກ່ເຈົ້ານາຍແລະຂ້າຣາຊການທັງປວງຂອງພຣະອົງ ເປັນການ
ລ້ຽງຂອງພຣະນາງເອສເທີ ພຣະອົງຊົງອະນຸມັດໃຫ້ຊົງສ່ວຍແກ່ແຂວງທັງຫລາຍ ແລະ ພຣະຣາຊທານ
ຂອງກຳນັນດ້ວຍພຣະທັຍກວ້າງຂວາງ
- 19 ເມື່ອເຂົາຮວບຮວມຢິງພົມມະຈາຣີມາຄັ້ງທີ່ສອງ ໂມຣ໌ເດກັຍນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະຣາຊວັງ
- 20 ຝ່າຍພຣະນາງເອສເທີນັ້ນບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ໃຜຊາບເຖິງພຣະຍາດຫລີຊົນຊາດຂອງພຣະນາງດັ່ງທີ່ໂມຣ໌ເດກັຍກຳ
ຊັບພຣະນາງໄວ້ ເພາະພຣະນາງເອສເທີຊົງເຊື່ອຟັງໂມຣ໌ເດກັຍ ເຊັ່ນດຽວກັບເມື່ອເຂົາລ້ຽງດູ ພຣະນາງ
ມາ
- 21 ໃນຄັ້ງນັ້ນເມື່ອໂມຣ໌ເດກັຍນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະຣາຊວັງ ບົກທານແລະເຕເຣສ ຂັນທິສອງຄົນຂອງ ພຣະຣາ
ຊາ ຜູ້ເຝົ້າປະຕູຫ້ອງນອນ ມີຄວາມໂກດແລະຊອກຫາທາງທີ່ຈະທຳຮ້າຍກະສັດອາຮາຊູເອຣູສ
- 22 ເຣື່ອງນີ້ຮູ້ເຖິງໂມຣ໌ເດກັຍ ແລະທ່ານກຳທູນພຣະຣາຊິນີເອສເທີ ພຣະນາງເອສເທີກາບທູນພຣະຣາຊາໃນ
ນາມຂອງໂມຣ໌ເດກັຍ
- 23 ເມື່ອມີການສອບສວນເຣື່ອງນີ້ວ່າເປັນຄວາມຈິງແລ້ວ ພຣະຣາຊາກໍຊົງໃຫ້ແຂວນຄຳສອງຄົນນັ້ນເສັງທີ່ຫລັກ
ແລະບັນທຶກເຣື່ອງໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາ

3. ແຜນການປອງຮ້າຍຂອງຮາມານທີ່ຈະທຳລາຍພວກຢິວ

- 1 ພາຍຫລັງເຫດການເຫລົ່ານີ້ ກະສັດອາຮາຊູເອຣູສຊົງເລື່ອນຍົດຮາມານບຸດຮັມເມດາທາ ຄົນອາກັກ
ພຣະຣາຊາຊົງເລື່ອນທ່ານແລະຊົງຕັ້ງເກົ້າອີ່ຂອງທ່ານໄວ້ເຫນືອກວ່າຂອງເຈົ້ານາຍທັງປວງທີ່ຢູ່ກັບພຣະອົງ
- 2 ຂ້າຣາຊການຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະຣາຊວັງກຳກາບລົງສະແດງຄວາມເຄົາຣົບຕໍ່ຮາມານ ເພາະພຣະຣາຊາຊົງບັນ
ຊາໃຫ້ສະແດງຄວາມເຄົາຣົບຕໍ່ທ່ານເຊັ່ນນັ້ນ ແຕ່ໂມຣ໌ເດກັຍບໍ່ໄດ້ກາບຫລີສະແດງຄວາມເຄົາຣົບ
- 3 ຂ້າຣາຊການຊຶ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູພຣະຣາຊວັງຈຶ່ງເວົ້າກັບໂມຣ໌ເດກັຍວ່າ, “ເປັນຫຍັງທ່ານລະເມີດຄຳສັ່ງຂອງພຣະ
ຣາຊາ”
- 4 ຢູ່ມາເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍເວົ້າກັບທ່ານມື້ແລ້ວມື້ເລົ່າ ແລະທ່ານບໍ່ຟັງເຂົາ ເຂົາກໍໄປບອກຮາມານເພື່ອຈະ
ເບິ່ງວ່າຖ້ອຍຄຳຂອງໂມຣ໌ເດກັຍຈະຊະນະຫລືບໍ່ ເພາະທ່ານບອກເຂົາວ່າທ່ານເປັນຄົນຢິວ
- 5 ເມື່ອຮາມານເຫັນວ່າໂມຣ໌ເດກັຍບໍ່ກາບລົງຫລີສະແດງຄວາມເຄົາຣົບຕໍ່ທ່ານ ກໍເດືອດດານ

- 6 ແຕ່ທ່ານເຫັນວ່າເປັນການເສັງກຽດທີ່ຈະຈັບກຸມໂມຣ໌ເດກັຍຄົນດຽວ ຮາມານຈຶ່ງຫາຊ່ອງທາງທີ່ຈະທຳລາຍ ຍົວທັງຫມົດ ຄືຊົນຊາດຂອງໂມຣ໌ເດກັຍທົ່ວຮາຊອນາຈັກຂອງອາຮາຊູເອຣູສ
- 7 ໃນເດືອນທຳອິດຊຶ່ງເປັນເດືອນນິສານ ປີທີ່ສິບສອງແຫ່ງຮັຊການກະສັດອາຮາຊູເອຣູສ ເຂົາພາກັນໃຊ້ສະຫລາກ (ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າ ປູລິມ) ຕໍ່ຫນ້າຮາມານເພື່ອຫາມື້ດີເດືອນດີໃນການດຳເນີນແຜນປອງຮ້າຍຂອງຕົນໄດ້ວັນທີ່ສິບສາມແລະເດືອນທີ່ສິບສອງ ຄືເປັນເດືອນອາດາຣ໌
- 8 ແລ້ວຮາມານທູນກະສັດອາຮາຊູເອຣູສວ່າ, “ມີຊົນຊາດນຶ່ງກະຈາຍຢູ່ທົ່ວ ແລະແຍກກັນຢູ່ຖ້າມາກາງຊົນຊາດທັງຫລາຍໃນມົນທົນແຫ່ງຮາຊອນາຈັກຂອງພຣະອົງ ກົດຫມາຍຂອງເຂົາຜິດກັບກົດຫມາຍຂອງຊົນຊາດອື່ນທັງສິ້ນ ແລະພວກນີ້ບໍ່ຮັກສາກົດຫມາຍຂອງພຣະຮາຊາ ການທີ່ພຣະຮາຊາຊົງປ່ອຍເຂົາໄວ້ນີ້ບໍ່ບັງເກີດປໂຍດແກ່ພຣະອົງ
- 9 ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຮາຊາ ຂໍຊົງອອກຄຳສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍລ້າງເຂົາເສັງເຖີດ ແລະຂ້າໂອຍຈະຖວາຍເງິນນຶ່ງຫມື່ນຕະລັນໃສ່ມືບັນດາຜູ້ທີ່ດູແລ ພຣະຮາຊາກິຈຂອງພຣະຮາຊາເພື່ອເຂົາຈະໄດ້ໃສ່ໃນພຣະຄັງຂອງພຣະຮາຊາ”
- 10 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງຖອດແຫວນຕາອອກຈາກພຣະທັດຂອງພຣະອົງມອບແກ່ຮາມານບຸດຮັມເມດາທາ ຄົນອາກັກສັດຕູຂອງພວກຍົວ
- 11 ແລະກ່າວກັບຮາມານວ່າ, “ເຮົາມອບເງິນນັ້ນໃຫ້ແກ່ທ່ານ ແລະມອບປະຊາຊົນແກ່ທ່ານດ້ວຍ ເພື່ອຈະທຳແກ່ເຂົາຕາມທີ່ທ່ານເຫັນດີ”
- 12 ແລ້ວຊົງເອີ້ນຮາຊອາຣັກເຂົ້າມາໃນວັນທີ່ສິບສາມເດືອນຕົ້ນ ໃຫ້ຂຽນປະກາດຕາມທີ່ຮາມານສັ່ງໄວ້ທຸກປະການ ສົ່ງໄປຍັງຜູ້ປົກຄອງແຂວງຂອງພຣະຮາຊາ ເຖິງປົກຄອງເມືອງມົນທົນທັງປວງ ແລະ ເຖິງເຈົ້ານາຍແຫ່ງຊົນຊາດ ເຖິງທຸກມົນທົນເປັນຕົວອັກສອນຂອງມົນທົນນັ້ນ ແລະເຖິງຊົນທຸກຊາດເປັນພາສາຂອງເຂົາຂຽນໃນພຣະນາມຂອງກະສັດອາຮາຊູອາຣັສ ແລະປະທັບຕາດ້ວຍແຫວນຂອງພຣະຮາຊາ
- 13 ໃຫ້ຄົນເດີນຂ່າວຈົດຫມາຍເຫລົ່ານີ້ໄປເຖິງມົນທົນຂອງພຣະຮາຊາທັງສິ້ນ ສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍ ສັງຫານ ແລະລ້າງຍົວທັງປວງ ທັງຫນຸ່ມແລະຜູ້ເຖົ້າ ເດັກໂອຍແລະຜູ້ຍິງໃນວັນດຽວກັນ ຄືວັນທີ່ສິບສາມເດືອນທີ່ສິບສອງຊຶ່ງເປັນເດືອນອາດາຣ໌ ແລະໃຫ້ຍິດເຂົ້າຂອງຂອງເຂົາໄປຫມົດ
- 14 ໃຫ້ອອກສຳເນົາເອກກະສານນັ້ນເປັນຄຳປະກາດໃນທຸກມົນທົນ ນຳໄປປ່າວຮ້ອງໃຫ້ຊົນຊາດທັງປວງຕຽມພ້ອມເພື່ອວັນນັ້ນ
- 15 ບັນດາຄົນເດີນຂ່າວກໍຮີບໄປຕາມຮັບສັ່ງຂອງພຣະຮາຊາ ແລະອອກປະກາດນັ້ນໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ ພຣະຮາຊາກໍປະທັບຕີມກັບຮາມານ ສ່ວນຊາວນະຄອນຊູຊາກໍພາກັນຮ້ອນໃຈ

4. ເອສເທີສັນຍາທີ່ຈະກາບທູນອ້ອນວອນເພື່ອປະຊາຊົນຂອງພຣະນາງ

- 1 ເມື່ອໂມຣ໌ເດກັຍຊາບທູກຢ່າງທີ່ໄດ້ກະທຳໄປແລ້ວ ກໍຈົກເຄື່ອງນຸ່ງຂອງຕົນສວມຜ້າກະສອບແລະໃສ່ຂີ້ເຖົ້າ ແລະອອກໄປກາງນະຄອນ ຄຳຄວນດ້ວຍສຽງດັງຢ່າງຂົ່ມຂື່ນ
- 2 ທ່ານຂຶ້ນໄປຢູ່ທີ່ທາງເຂົ້າປະຕູຂອງພຣະຣາຊາ ເພາະບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ສວມຜ້າກະສອບເຂົ້າປະຕູຂອງ ພຣະຣາຊາໄດ້
- 3 ແລະໃນທຸກມືນທີ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຣາຊາແລະການປະກາດຂອງພຣະອົງໄປເຖິງ ກໍມີການໄວ້ທຸກຢ່າງໃຫຍ່ຫລວງຖ້າມກາງພວກຍິວ ດ້ວຍການອົດອາຫານ ຮ້ອງໄທ້ແລະຄຳຄວນ ແລະຄົນເປັນຈຳນວນຫລາຍນອນໃນຜ້າກະສອບແລະມີຂີ້ເຖົ້າ
- 4 ເມື່ອສາວໃຊ້ແລະຂັນທີຂອງພຣະນາງເອສເທີມາທູນພຣະນາງ ພຣະຣາຊິນີກໍເປັນທຸກໃນພຣະທັຍຍິ່ງນັກພຣະນາງຊົງສົ່ງເຄື່ອງນຸ່ງໄປໃຫ້ແກ່ໂມຣ໌ເດກັຍ ເພື່ອທ່ານຈະໄດ້ຖອດຜ້າກະສອບຂອງທ່ານອອກເສັ້ງ ແຕ່ທ່ານບໍ່ຍອມຮັບຜ້ານັ້ນ
- 5 ແລ້ວພຣະນາງເອສເທີກໍເອີ້ນຮາທາກຂັນທີ່ຄົນນຶ່ງຂອງພຣະຣາຊາ ຜູ້ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ບົວລະບັດພຣະນາງກ່າວສັ່ງໃຫ້ໄປຫາໂມຣ໌ເດກັຍ ເພື່ອຈະຊົງຊາບວ່າ ເຮືອງຫຍັງ ແລະເປັນຫຍັງຈຶ່ງທຳເຊັ່ນນັ້ນ
- 6 ຮາທາກອອກໄປຫາໂມຣ໌ເດກັຍທີ່ລານກວ້າງກາງແຈ້ງທີ່ໃນນະຄອນ ຂ້າງຫນ້າປະຕູຂອງພຣະຣາຊາ
- 7 ໂມຣ໌ເດກັຍກໍເລົ່າເຮືອງທັງສິ້ນທີ່ເກີດແກ່ທ່ານ ແລະຈຳນວນເງິນຖືກຕ້ອງທີ່ຮາມານສັນຍາຖວາຍແກ່ພຣະຄັງຂອງພຣະຣາຊາເພື່ອການທຳລາຍພວກຍິວ
- 8 ໂມຣ໌ເດກັຍຍັງໄດ້ໃຫ້ສຳເນົາປະກາດຂຽນທີ່ອອກໃນຊຸຊາສັ່ງໃຫ້ທຳລາຍເຂົາທັງຫລາຍເພື່ອນຳໄປສະແດງແກ່ພຣະນາງເອສເທີ ອະທິບາຍເຮືອງໃຫ້ພຣະນາງ ແລະກຳຊັບໃຫ້ພຣະນາງເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ເພື່ອທູນອ້ອນວອນພຣະອົງ ແລະວົງວອນພຣະອົງເພື່ອເຫັນແກ່ຊົນຊາດຂອງພຣະນາງ
- 9 ຮາທາກກໍກັບໄປທູນພຣະນາງເອສເທີເຖິງສິ່ງທີ່ໂມຣ໌ເດກັຍໄດ້ບອກໄວ້
- 10 ແລ້ວພຣະນາງເອສເທີກໍບອກຮາທາກໃຫ້ສົ່ງຂ່າວໄປໃຫ້ໂມຣ໌ເດກັຍວ່າ,
- 11 “ຂ້າຮາຊາການຂອງພຣະຣາຊາທັງສິ້ນ ແລະປະຊາຊົນໃນບັນດາມືນທີ່ຂອງພຣະຣາຊາຊາບຢູ່ວ່າ ຖ້າຊາຍຫລີຍິງຄົນໃດເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາພາຍໃນພຣະລານຊັ້ນໃນໂດຍບໍ່ໄດ້ຊົງເອີ້ນ ກໍມີກົດຫມາຍຢູ່ຂໍ້ດຽວເຫມືອນກັນຫມົດ ໃຫ້ລົງໂທດເຖິງຕາຍ ເວັ້ນເສັ້ງແຕ່ຜູ້ຊຶ່ງພຣະຣາຊາຍິ່ນໄມ້ເທົ່າຄຳອອກຮັບຄົນນັ້ນຈຶ່ງຈະມີຊີວິດຢູ່ໄດ້ ສ່ວນຂ້ອຍພຣະຣາຊາກໍບໍ່ໄດ້ຕຣັດເອີ້ນໃຫ້ເຂົ້າເຝົ້າມາສາມສິບວັນແລ້ວ”
- 12 ເຂົາທັງຫລາຍກໍມາບອກໂມຣ໌ເດກັຍເຖິງສິ່ງທີ່ ພຣະນາງເອສເທີຕຣັດນັ້ນ
- 13 ໂມຣ໌ເດກັຍຈຶ່ງບອກເຂົາໃຫ້ກັບໄປທູນຕອບພຣະນາງເອສເທີວ່າ, “ຢ່າຄິດວ່ານາງຢູ່ໃນຣາຊສຳນັກຈະລອດພົ້ນໄດ້ດີກວ່າພວກຍິວອື່ນໆ

- 14 ເພາະຖ້ານາງງຽບຢູ່ໃນເວລານີ້ ຄວາມຊ່ອຍເຫລືອແລະການຊ່ອຍກູ້ຈະມາເຖິງພວກຍິວຈາກທີ່ອື່ນ ແຕ່ນາງ ແລະຄົວເຮືອນບິດາຂອງນາງຈະພິນາດ ທີ່ຈິງນາງມາຮັບຕໍາແໜ່ງຣາຊິນີກໍເພື່ອຍາມເຊັ່ນນີ້ກໍເປັນໄດ້ ໃຜ ຈະຮູ້”
- 15 ແລ້ວເອສເທີຕຣັດບອກເຂົາໃຫ້ໄປບອກໂມຣ໌ເດກັຍວ່າ,
- 16 “ໄປເຖິດ ໃຫ້ຮວບຮວມພວກຍິວທັງສິ້ນທີ່ຫາພົບໃນຊູຊາ ແລະຖືອົດອາຫານເພື່ອຂ້ອຍ ຢ່າຮັບປະທານ ຢ່າ ຕື່ມສາມວັນກາງຄືນຫລືກາງເວັນ ຂ້ອຍແລະສາວໃຊ້ຂອງຂ້ອຍຈະອົດອາຫານຢ່າງທ່ານດ້ວຍ ແລ້ວຂ້ອຍ ຈະເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ແມ້ວ່າເປັນການຝ່າຝືນກົດຫມາຍ ຖ້າຂ້ອຍພິນາດ ຂ້ອຍກໍພິນາດ”
- 17 ໂມຣ໌ເດກັຍກໍໄປກະທໍາທຸກຢ່າງຕາມທີ່ພຣະນາງເອສເທີຮັບສັ່ງແກ່ທ່ານ

5. ເອສເທີຊົງເຊີນພຣະຣາຊາແລະຮາມານໄປສະເຫວີຍທີ່ຕໍານັກ

- 1 ຢູ່ມາໃນວັນທີ່ສາມພຣະນາງເອສເທີຊົງສລອງ ພຣະອົງແລະປະທັບຍືນທີ່ໃນລານຊັ້ນໃນຂອງ ພຣະ ຣາຊສໍານັກກົງກັນຂ້າມກັບທ້ອງພຣະໂຮງໃຫຍ່ຂອງພຣະຣາຊາ ພຣະຣາຊາປະທັບເທິງຣາຊບັນລັງ ພາຍ ໃນພຣະຣາຊວັງກົງຂ້າມທາງເຂົ້າ ພຣະຣາຊວັງ
- 2 ເມື່ອພຣະຣາຊາທອດພຣະເນດເຫັນພຣະຣາຊິນີ ເອສເທີປະທັບຍືນຢູ່ໃນພຣະລານ ພຣະນາງກໍເປັນທີ່ ໂປດປານໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ພຣະອົງຈຶ່ງຊົງຍິນໄມ້ເທົ່າຄໍາຊົງຢູ່ໃນພຣະຫັດຂອງ ພຣະອົງ ແກ່ພຣະນາງເອສເທີ ພຣະນາງກໍສະເດັດເຂົ້າມາແຕະຍອດໄມ້ເທົ່າ
- 3 ພຣະຣາຊາກ່າວກັບພຣະນາງວ່າ, “ພຣະຣາຊິນີ ເອສເທີ ມີເຮືອງຫຍັງ ພຣະນາງຕ້ອງການສິ່ງໃດ ກໍຈະ ປະທານໃຫ້ແກ່ພຣະນາງເຖິງເຄິ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງເຮົາ”
- 4 ແລະພຣະນາງເອສເທີທູນວ່າ, “ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາ ຂໍພຣະຣາຊາສະເດັດມາພ້ອມກັບຮາມານ ໃນວັນນີ້ເພື່ອສະເຫວີຍພຣະກະຍາຫານທີ່ຂ້ານ້ອຍຕຽມໄວ້ເພື່ອໃຕ້ຝ່າພຣະບາດ”
- 5 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງກ່າວວ່າ, “ໃຫ້ຮາມານຮີບມາ ເຮົາຈະໄດ້ກະທໍາຕາມທີ່ພຣະນາງເອສເທີປາຖນາ” ພຣະຣາ ຊາຈຶ່ງສະເດັດໄປໃນການລ້ຽງກັບຮາມານຊຶ່ງພຣະນາງເອສເທີໄດ້ຊົງຕຽມໄວ້
- 6 ຂນະເມື່ອສະເຫວີຍເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ພຣະຣາຊາກ່າວກັບເອສເທີວ່າ, “ຄໍາຂໍຂອງພຣະນາງວ່າແນວໃດ ເຮົາຈະ ໃຫ້ ແມ້ຈະເຖິງເຄິ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງເຮົາກໍຈະສໍາເຣັດ”
- 7 ພຣະນາງເອສເທີທູນວ່າ, “ຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍແລະຄໍາທູນຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 8 ຄືຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະຣາຊາ ແລະເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາທີ່ຈະ ປະທານຕາມຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍ ແລະໃຫ້ຄໍາທູນຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍສໍາເຣັດນີ້ ຂໍພຣະຣາຊາສະເດັດມາຍັງ ການລ້ຽງຊຶ່ງຂ້ານ້ອຍຈະຕຽມໄວ້ພ້ອມກັບຮາມານ ແລະມື້ອື່ນຂ້ານ້ອຍຈະກະທໍາຕາມທີ່ພຣະຣາຊາກ່າວນັ້ນ”
- 9 ວັນນັ້ນຮາມານກໍອອກໄປດ້ວຍໃຈຊື່ນບານແລະຍິນດີ ແຕ່ເມື່ອຮາມານເຫັນໂມຣ໌ເດກັຍທີ່ປະຕູຂອງພຣະຣາ ຊາ ບໍ່ຍິນຂຶ້ນຫລືຕົວສັ່ນຢູ່ຕໍ່ຫນ້າທ່ານ ທ່ານກໍກົວຕໍ່ໂມຣ໌ເດກັຍ

- 10 ເຖິງຢ່າງນັ້ນກໍດີ ຮາມານກໍອົດກັນໄວ້ ກັບໄປບ້ານໃຊ້ໃຫ້ຄົນໄປຕາມບັນດາເພື່ອນຂອງຕົນ ແລະເຊເຣສ ເມັງຂອງຕົນ
- 11 ຮາມານພົ້ນລະນາເຖິງຄວາມໂອ້ໂຖງແຫ່ງຄວາມຮັ່ງມີຂອງທ່ານຈຳນວນບຸດຂອງທ່ານແລະກຽດຕິຍົດຕ່າງໆ ຊຶ່ງພຣະຣາຊາພຣະຣາຊທານແກ່ທ່ານ ແລະເຖິງເຣື່ອງວ່າພຣະຣາຊາໄດ້ເລື່ອນທ່ານຂຶ້ນເໜືອເຈົ້ານາຍ ແລະຂ້າຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາຢ່າງໃດ
- 12 ແລ້ວຮາມານເສີມວ່າ, “ແມ້ພຣະຣາຊິນີເອສເທິກໍບໍ່ໄດ້ຊົງໃຫ້ຜູ້ໃດໄປກັບພຣະຣາຊາ ໃນການລ້ຽງຊຶ່ງພຣະ ນາງຊົງຈັດຂຶ້ນນອກຈາກຕົວຂ້ອຍ ແລະມີອື່ນພຣະນາງຊົງເຊີນຂ້ອຍກັບພຣະຣາຊາອີກ
- 13 ແຕ່ສິ່ງເຫລົ່ານີ້ບໍ່ມີປະໂຫຍດສຳລັບຂ້ອຍ ຕາບໃດທີ່ຂ້ອຍເຫັນໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍິວນັ່ງຢູ່ທີ່ປະຕູຂອງພຣະຣາຊາ”
- 14 ເຊເຣສເມັງຂອງທ່ານ ແລະສະຫາຍທັງສິ້ນຂອງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າກັບທ່ານວ່າ, “ຂໍເຮັດບ່ອນແຂວນຄໍສູງຫ້າສິບ ສອກ ມີອື່ນເຂົ້າກໍທູນພຣະຣາຊາໃຫ້ແຂວນໂມຣ໌ເດກັຍເສັງທີ່ນັ້ນ ແລ້ວກໍໄປກິນລ້ຽງຢ່າງລ່າເລິງກັບພຣະຣາ ຊາ” ຄຳແນະນຳນີ້ເປັນທີ່ພໍໃຈຮາມານທ່ານຈຶ່ງສັ່ງໃຫ້ເຮັດຫລັກແຂວນຄໍ

6. ຮາມານຖືກບັງຄັບໃຫ້ການໃຫ້ກຽດແກ່ໂມຣ໌ເດກັຍ

- 1 ຄືນວັນນັ້ນພຣະຣາຊາບັນທຶມບໍ່ຫລັບ ແລະພຣະອົງຮັບສັ່ງໃຫ້ນຳຫນັງສືບັນທຶກເຫດທີ່ຫນ້າຈົດຈຳຄືພຣະຣາ ຊາຟິງສາວະດານມາ ເຂົາກໍອ່ານຖວາຍ ພຣະຣາຊາ
- 2 ພຣະອົງຊົງເຫັນຂຽນໄວ້ວ່າໂມຣ໌ເດກັຍໄດ້ທູນເຣື່ອງບິກທານາແລະເຕເຣສຢ່າງໃດ ຄືເຣື່ອງຂັນທິສອງຄົນ ຂອງພຣະຣາຊາຜູ້ເຝົ້າປະຕູຫາຊ່ອງຈະປົງພຣະຊົນກະສັດອາຮາຊູເອຣູສ
- 3 ພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ, “ໄດ້ໃຫ້ກຽດແລະຍົດຫຍັງແກ່ໂມຣ໌ເດກັຍເພາະເຣື່ອງນີ້ແດ່” ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະຣາ ຊາຜູ້ບົວລະບັດພຣະອົງທູນວ່າ, “ຍັງບໍ່ໄດ້ໃຫ້ສິ່ງໃດເລີຍ”
- 4 ເຈົ້າຊີວິດກ່າວວ່າ, “ໃຜຢູ່ໃນລານບ້ານ” ຝ່າຍຮາມານຫາກໍເຂົ້າມາເຖິງພຣະລານຂຶ້ນນອກແຫ່ງ ຣາຊສຳ ນັກເພື່ອຈະທູນພຣະຣາຊາເອົາໂມຣ໌ເດກັຍແຂວນຄໍເທິງຫລັກ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບເຂົາ
- 5 ຂ້າຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາຈຶ່ງທູນພຣະອົງວ່າ, “ນັ້ນຮາມານ ກຳລັງຍືນຢູ່ໃນພຣະລານຢູ່” ແລະ ພຣະ ຣາຊາສັ່ງວ່າ, “ໃຫ້ທ່ານເຂົ້າມານີ້”
- 6 ຮາມານຈຶ່ງເຂົ້າມາ ພຣະຣາຊາສັ່ງກັບທ່ານວ່າ, “ຫາກພຣະຣາຊາມີພຣະປະສົງຈະປະທານກຽດ ຕິຍົດແກ່ ບຸກຄົນໃດຜູ້ໃດແລ້ວ ພຣະຣາຊາຄວນຈະທຳແກ່ເຂົາປະການໃດ” ແລະຮາມານຮຳພຶງໃນໃຈວ່າ, “ຜູ້ໃດຫນ້ ທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍຈະປະທານກຽດຕິຍົດຫລາຍກວ່າຂ້າ”
- 7 ແລ້ວຮາມານຈຶ່ງທູນພຣະຣາຊາວ່າ, “ເພື່ອໃຫ້ກຽດແກ່ຄົນທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍຈະປະທານກຽດຕິຍົດນັ້ນ
- 8 ຂໍນຳສລອງພຣະອົງຊຶ່ງພຣະຣາຊາຊົງ ແລະມ້າຊຶ່ງພຣະຣາຊາຊົງ ແລະຊຶ່ງມີຜ້າໂພກຫົວ

- 9 ຂໍຊົງມອບສລອງພຣະອົງແລະມ້າແກ່ເຈົ້ານາຍຜູ້ໃຫຍ່ຢິ່ງທີ່ສຸດຄົນນຶ່ງຂອງພຣະຣາຊາ ຂໍໃຫ້ແຕ່ງຄົນທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍຈະປະທານກຽດຕິຍົດແລະຂໍໃຫ້ຊາຍນັ້ນຂຶ້ນນັ່ງຫລັງມ້າໄປຕາມຖນົນຂອງກຸງ ແລະປ່າວຮ້ອງໄປຂ້າງຫນ້າເຂົາວ່າ “ຜູ້ທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍຈະປະທານກຽດຕິຍົດກໍເປັນເຊັ່ນນີ້ແຫລະ”
- 10 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງກ່າວກັບຮາມານວ່າ, “ຈົ່ງຟ້າວໄປເອົາເສື້ອແລະມ້າຢ່າງທີ່ທ່ານວ່າ ແລ້ວໃຫ້ກຽດແກ່ໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍິວຊຶ່ງນັ່ງທີ່ປະຕູພຣະຣາຊວັງ ຢ່າເວັ້ນສິ່ງໃດທີ່ທ່ານກ່າວມານັ້ນເລີຍ”
- 11 ຮາມານຈຶ່ງນໍາສລອງພຣະອົງກັບມ້າ ແລະຕົບແຕ່ງໂມຣ໌ເດກັຍ ແລະໃຫ້ທ່ານຂຶ້ນມ້າໄປຕາມຖນົນໃນກຸງປ່າວຮ້ອງໄປວ່າ “ຄົນທີ່ພຣະຣາຊາພໍພຣະທັຍຈະປະທານກຽດກໍເປັນຢ່າງນີ້ແຫລະ”
- 12 ແລ້ວໂມຣ໌ເດກັຍກໍກັບມາຍັງປະຕູພຣະຣາຊວັງ ແຕ່ຮາມານຟ້າວກັບໄປບ້ານຂອງທ່ານ ຄຸມຫົວແລະຄໍ່າຄວນ
- 13 ແລະເລົ່າທຸກສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນແກ່ທ່ານໃຫ້ເຊເຣສເມັງຂອງທ່ານ ແລະສະຫາຍທັງຫລາຍຂອງທ່ານຟັງ ຄົນສລາດຂອງທ່ານແລະເຊເຣສເມັງຂອງທ່ານຈຶ່ງເວົ້າວ່າ, “ຖ້າທ່ານເລີ້ມລົ້ມລົງຕໍ່ຫນ້າ ໂມຣ໌ເດກັຍຊຶ່ງເປັນຊາດຍິວ ທ່ານຈະບໍ່ຊະນະເຂົາ ແຕ່ຈະລົ້ມລົງຕໍ່ຫນ້າເຂົາແນ່ນອນ”
- 14 ຂນະເມື່ອເຂົາທັງຫລາຍກໍາລັງເວົ້າກັບທ່ານຢູ່ ຂັນທິຂອງພຣະຣາຊາກໍມາເຖິງຟ້າວນໍາຮາມານໄປຍັງການລ້ຽງຊຶ່ງພຣະນາງເອສເທີຊົງຈັດນັ້ນ

7. ຮາມານຖືກແຂວນຄໍ

- 1 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງສະເດັດກັບຮາມານໄປໃນການລ້ຽງກັບພຣະຣາຊິນີເອສເທີ
- 2 ໃນວັນທີ່ສອງເມື່ອກໍາລັງຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນຢູ່ ພຣະຣາຊາຕຣັດກັບເອສເທີວ່າ “ພຣະຣາຊິນີເອສເທີ ຄໍາຮ້ອງຂໍຂອງພຣະນາງຄືຫຍັງ ແລະຄໍາທູນຂໍຂອງພຣະນາງຄືຫຍັງ ເຮົາຈະປະທານໃຫ້ ແມ້ເຖິງເຄິ່ງຣາຊອານາຈັກຂອງເຮົາ ກໍຈະສໍາເຣັດ”
- 3 ພຣະຣາຊິນີເອສເທີທູນຕອບວ່າ, “ຂ້າແຕ່ພຣະຣາຊາ ຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍພຣະເນດຂອງພຣະອົງ ແລະຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາ ຂໍພຣະຣາຊທານຊີວິດຂອງຂ້ານ້ອຍແລະຂອງຊົນຊາດຕາມຄໍາທູນຂໍຂອງຂ້ານ້ອຍ
- 4 ເພາະພວກເຮົາຖືກຂາຍທັງຂ້ານ້ອຍແລະຊົນຊາດຂອງຂ້ານ້ອຍໃຫ້ຖືກທໍາລາຍ ໃຫ້ຖືກສັ່ງຫານແລະໃຫ້ຖືກລ້າງຜານ ຖ້າພວກເຮົາຖືກຂາຍພຽງໃຫ້ເປັນທາດຊາຍແລະຍິງ ຂ້ານ້ອຍກໍຈະອົດກັນສົງໄວ້ ເພາະຄວາມທຸກຍາກຂອງເຮົາຈະປຸງປັບຜົນເສັງຫາຍຂອງພຣະຣາຊານັ້ນກໍບໍ່ໄດ້”
- 5 ກະສັດອາຮາຊູເອຣູສຈຶ່ງກ່າວກັບພຣະຣາຊິນີເອສເທີວ່າ, “ຜູ້ນັ້ນຄືໃຜ ຢູ່ທີ່ໃດ ຈຶ່ງບັງອາດຄິດການກະທໍາເຊັ່ນນີ້”
- 6 ແລະພຣະນາງເອສເທີທູນວ່າ, “ຄູ່ອະນິ ແລະສັດຕູຄືຮາມານຄົນໂຫດຮ້າຍຜູ້ນີ້ແຫລະ” ຮາມານກໍຍ້ານຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາແລະພຣະຣາຊິນີ

- 7 ພຣະຣາຊາຊົງລຸກຂຶ້ນຈາກການລ້ຽງດ້ວຍຊົງພຣະພິໂຣດ ແລະສະເດັດເຂົ້າໄປໃນຣາຊອຸທຍານ ແຕ່ຮາມານ ຍັງຢູ່ເພື່ອທູນຂໍຊີວິດຈາກພຣະຣາຊິນີເອສເທີ ເພາະທ່ານເຫັນວ່າພຣະຣາຊາຊົງມຸ່ງຮ້າຍຕໍ່ທ່ານແລ້ວ
- 8 ເມື່ອພຣະຣາຊາສະເດັດກັບຈາກຣາຊອຸທຍານມາຍັງທີ່ຊຶ່ງຕື່ມເຫລົ້າອະງຸ່ນ ຝ່າຍຮາມານຍັງກາບຢູ່ທີ່ພຣະ ແທ່ນຊຶ່ງພຣະນາງເອສເທີປະທັບຢູ່ນັ້ນ ພຣະຣາຊາກ່າວວ່າ, “ເຂົາຍັງຈະຂົ່ມຂືນພຣະຣາ ຊິນີຕໍ່ຫນ້າຕໍ່ ຕາເຮົາໃນບ້ານຂອງເຮົາຫລື” ພໍພຣະຣາຊາເວົ້າບໍ່ທັນຂາດຄຳຊ້ຳ ເຂົາກໍມາຄຸມຫນ້າຮາມານ
- 9 ຮາວໂບນາຂັນທິຄົນນຶ່ງທີ່ບົວລະບັດພຣະຣາຊາຢູ່ຈຶ່ງທູນວ່າ, “ອີກປະການນຶ່ງ ຫລັກແຂວນຄໍ ຊຶ່ງຮາມານ ຕຽມໄວ້ສຳລັບໂມຣ໌ເດກັຍ ຊຶ່ງຣາຍງານຊ່ອຍຊີວິດພຣະຣາຊາ ກໍຍັງຕັ້ງຢູ່ທີ່ບ້ານຂອງຮາມານ ສູງຫ້າສິບ ສອກ” ພຣະຣາຊາຕຣັດວ່າ, “ແຂວນມັນເທິງນັ້ນແຫລະ”
- 10 ເຂົາກໍແຂວນຮາມານເທິງປ່ອນແຂວນຄໍຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຕຽມໄວ້ສຳລັບໂມຣ໌ເດກັຍ ແລ້ວພຣະພິໂຣດຂອງພຣະຣາ ຊາກໍສົງບໍລົງ

8. ພວກຍົວຮັບມອບອຳນາດໃຫ້ຕໍ່ຕ້ານ

- 1 ໃນວັນນັ້ນກະສັດອາຮາຊູເອຣູສພຣະຣາຊທານບ້ານເຮືອນຂອງຮາມານສັດຕູຂອງພວກຍົວແກ່ພຣະຣາຊິນີ ເອສເທີ ໂມຣ໌ເດກັຍກໍເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ເພາະພຣະນາງເອສເທີໄດ້ທູນວ່າທ່ານເປັນຫຍັງກັບພຣະນາງ
- 2 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຖອດແຫວນທີ່ມີຕາປະທັບ ຊຶ່ງພຣະອົງຊົງເອົາມາຈາກຮາມານພຣະຣາຊທານໃຫ້ ໂມຣ໌ ເດກັຍ ພຣະນາງເອສເທີກໍຊົງຕັ້ງໂມຣ໌ເດກັຍເປັນໃຫຍ່ເຫນືອບ້ານເຮືອນຂອງຮາມານ
- 3 ແລ້ວພຣະນາງເອສເທີກາບທູນພຣະຣາຊາອີກ ພຣະນາງກາບລົງທີ່ພຣະບາດຂອງພຣະອົງ ແລະ ວົງວອນພຣະອົງດ້ວຍນ້ຳພຣະເນດ ຂໍໃຫ້ແຜນການຮ້າຍຂອງຮາມານ ຄົນອາກັກ ແລະການປອງຮ້າຍຊຶ່ງ ທ່ານໄດ້ຄິດຂຶ້ນຕໍ່ພວກຍົວນັ້ນພົ້ນ ໄປເລັ່ງ
- 4 ພຣະຣາຊາຈຶ່ງຊົງຍື່ນໄມ້ເທົ້າແກ່ພຣະນາງເອສເທີ ພຣະນາງເອສເທີກໍຊົງລຸກຂຶ້ນປະທັບຍືນເຝົ້າພຣະຣາຊາ
- 5 ພຣະນາງທູນວ່າ, “ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍພຣະຣາຊາ ແລະຖ້າຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍພຣະເນດ ຂອງພຣະອົງ ຖ້າສິ່ງນັ້ນເປັນສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ພຣະພັກພຣະຣາຊາ ແລະຂ້ານ້ອຍເປັນທີ່ໂປດປານໃນສາຍ ພຣະເນດຂອງພຣະອົງຂໍຊົງໃຫ້ມີພຣະອັກສອນຮັບສັ່ງໃຫ້ກັບຄວາມໃນຈິດຫມາຍຊຶ່ງຮາມານ ຄົນອາກັກ ບຸດຮາມເມດາທາໄດ້ຄິດຂຶ້ນ ແລະຂຽນເພື່ອທຳລາຍພວກຍົວທີ່ຢູ່ໃນມົນທົນຂອງພຣະຣາຊາ
- 6 ເພາະຂ້ານ້ອຍຈະອົດທົນເບິ່ງໄພວິບັດມາເຖິງຊາດຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ ຂ້ານ້ອຍຈະທົນເບິ່ງການທຳ ລາຍຍາດພີ່ນ້ອງຂອງຂ້ານ້ອຍໄດ້ຢ່າງໃດ”
- 7 ກະສັດອາຮາຊູເອຣູສຈຶ່ງຕຣັດກັບພຣະຣາຊິນີເອສເທີແລະແກ່ໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍົວວ່າ, “ເບິ່ງແມ່, ເຮົາມອບ ບ້ານເຮືອນຂອງຮາມານແກ່ພຣະນາງເອສເທີແລ້ວ ແລະເຂົາກໍແຂວນມັນເທິງຫລັກ ເພາະມັນຈະທຳອັນຕະ ຣາຍແກ່ພວກຍົວ

- 8 ທ່ານຈົ່ງຂຽນຕາມທີ່ທ່ານພໍໃຈກ່ຽວກັບເລື່ອງຍິວໃນນາມຂອງພຣະຣາຊາ ເພາະວ່າການປະກາດທີ່ຂຽນໃນ
ນາມຂອງພຣະຣາຊາແລະປະທັບຕາຂອງກະສັດຈະປ່ຽນກັບບໍ່ໄດ້”
- 9 ແລ້ວພຣະອົງຊົງເອີ້ນຣາຊາຣັກເຂົ້າມາໃນເວລານັ້ນ ໃນເດືອນທີ່ສາມຊຶ່ງເປັນເດືອນຊື່ວັນ ໃນວັນທີ່ຊາວ
ສາມ ແລະໃຫ້ຂຽນປະກາດຕາມທີ່ໂມຣ໌ເດກັຍບັນຊາທຸກຢ່າງກ່ຽວກັບພວກຍິວ ເຖິງບັນດາຜູ້ປົກຄອງແຂວງ
ຜູ້ປົກຄອງເມືອງ ແລະຜູ້ວ່າຣາຊການແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງມົນທົນ ຕັ້ງແຕ່ອິນເດັງເຖິງເອທິໂອເປັງນິ່ງຮ້ອຍ
ຊາວເຈັດມົນທົນ ໄປເຖິງທຸກມົນທົນເປັນພາສາແລະວິທີຂຽນຂອງມົນທົນນັ້ນ ແລະເຖິງຊົນທຸກຊາດເປັນພາ
ສາຂອງເຂົາ ແລະເຖິງຊົນທຸກຊາດເປັນພາສາຂອງເຂົາ ແລະເຖິງພວກຍິວເປັນພາສາຂຽນແລະໃນພາສາ
ຂອງເຂົາ
- 10 ແລະເຂົາຂຽນໃນພຣະນາມຂອງກະສັດອາຣາຊ ເອຣູສ ແລະປະທັບຕາຂອງກະສັດໃສ່ ແລະສົ່ງຈົດໝາຍ
ນັ້ນໄປທາງຜູ້ເດີນຂ່າວຂຶ້ນມ້າໄວ ຊຶ່ງເຄີຍໃຊ້ໃນຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາ ອັນເປັນເຊື້ອມ້າຫລວງ
- 11 ຕາມຈົດໝາຍເຫລົ່ານີ້ພຣະຣາຊາຊົງອະນຸຍາດໃຫ້ພວກຍິວຜູ້ຢູ່ໃນທຸກມົນທົນຊຸມນຸມກັນແລະປ້ອງກັນຊີວິດ
ຂອງຕົນ ໃຫ້ທຳລາຍ ໃຫ້ສັງຫານແລະໃຫ້ລ້າງຜານກຳລັງພົນໃດໆຂອງປະຊາຊົນຫລືມົນທົນໃດໆຊຶ່ງຈະ
ມາທຳຮ້າຍທັງເດັກແລະຜູ້ຍິງ ແລະບຸ້ນເອົາສິ່ງຂອງຂອງເຂົາ
- 12 ໃນວັນດຽວຕລອດທົ່ວທຸກມົນທົນຂອງກະສັດອາຣາຊເອຣູສ ຄືວັນທີ່ສິບສາມເດືອນທີ່ສິບສອງ ຊຶ່ງເປັນ
ເດືອນອາດາຣ໌
- 13 ສຳເນົາຂອງໜັງສືທີ່ຂຽນນັ້ນຈະຕ້ອງປະກາດໃນທຸກມົນທົນ ແລະອອກໂດຍການປ່າວຮ້ອງແກ່ຊົນຊາດທັງ
ປວງ ພວກຍິວຈະຕ້ອງພ້ອມກັນໃນວັນນັ້ນແກ້ແຄ້ນສັດຕູຂອງຕົນ
- 14 ຄົນເດີນຂ່າວຊຶ່ງຂຶ້ນມ້າໄວຊຶ່ງໃຊ້ໃນຣາຊການຂອງພຣະຣາຊາ ຮີບເລັ່ງຂີ່ໄປຕາມພຣະບັນຊາຂອງພຣະຣາ
ຊາ ປະກາດນັ້ນອອກໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ
- 15 ເມື່ອໂມຣ໌ເດກັຍອອກໄປພົ້ນພຣະພັກພຣະຣາຊາ ສວມສລອງພຣະອົງສີຟ້າແລະສີຂາວ ພ້ອມກັບມົງກຸດ
ທອງຄຳໃຫຍ່ແລະເສື້ອຄຸມຜ້າປ່ານສີມ່ວງ ຝ່າຍຊາວນະຄອນຊູຊາກໍໂຮ່ຮ້ອງຊົມຊື່ນຍິນດີ
- 16 ພວກຍິວມີສະວັດດີພາບ ຄວາມຍິນດີ ຊື່ນບານແລະມີກຽດ
- 17 ທຸກມົນທົນທຸກເມືອງ ບໍ່ວ່າບ່ອນໃດທີ່ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຣາຊາແລະປະກາດຂອງພຣະອົງມາເຖິງ ກໍມີ
ຄວາມຍິນດີແລະຄວາມຊື່ນບານຖ້າມາກາງພວກຍິວ ມີການລ້ຽງແລະວັນລື້ນເຣີງ ຄົນເປັນຈຳນວນຫລວງ
ຫລາຍມາຈາກຊົນຊາດຂອງປະເທດກໍປະກາດຕົວເປັນພວກຍິວ ເພາະຄວາມຍ້ານພວກຍິວມາຄອບງຳເຂົາ

9. ພວກຍິວທຳລາຍບັນດາສັດຕູຂອງຕົນ

- 1 ໃນເດືອນທີ່ສິບສອງຊຶ່ງເປັນເດືອນອາດາຣ໌ ວັນທີ່ສິບສາມເດືອນນັ້ນ ເມື່ອຈະປະຕິບັດຕາມພຣະບັນຊາຂອງ
ພຣະຣາຊາທີ່ປະກາດເປັນທາງການ ໃນວັນນັ້ນເອງທີ່ສັດຕູຂອງພວກຍິວທັງຈະເປັນໃຫຍ່ເໜືອພວກ
ຍິວ (ແຕ່ຊຶ່ງຖືກປ່ຽນໄປເປັນວັນທີ່ພວກຍິວໄດ້ຄວາມເປັນໃຫຍ່ເໜືອພວກທີ່ກຽດຊັງເຂົາ)

- 2 ພວກຍິວກໍຊຸມນຸມກັນໃນບັນດາຫົວເມືອງຕະຫຼອດທົ່ວທຸກມົນທົນຂອງກະສັດອາຮາຊເອຣູສເພື່ອຈະຂ້າພວກທີ່
ຫາຊ່ອງທໍາຮ້າຍເຂົາ ບໍ່ມີຜູ້ໃດຕໍ່ຕ້ານພວກເຂົາໄດ້ ເພາະຄວາມຍ້ານເຂົາຄອບງໍາເໝາະຊົນຊາດທັງປວງ
- 3 ບັນດາເຈົ້ານາຍທັງປວງຂອງມົນທົນແລະຜູ້ປົກຄອງແຂວງແລະຜູ້ວ່າຮາຊການເມືອງແລະເຈົ້າໜ້າທີ່ຮາຊ
ການກໍຊ່ອຍພວກຍິວດ້ວຍ ເພາະຄວາມຍ້ານໂມຣ໌ເດກັຍຄອບງໍາເຂົາ
- 4 ເຫດວ່າໂມຣ໌ເດກັຍເປັນໃຫຍ່ຢູ່ໃນສໍານັກຂອງພຣະຮາຊາແລະຊື່ສຽງຂອງທ່ານຊ່າລີໄປທົ່ວທຸກມົນທົນ
ເພາະຊາຍທີ່ຊື່ໂມຣ໌ເດກັຍນັ້ນມີອໍານາດຫລາຍຍິ່ງຂຶ້ນທຸກທີ
- 5 ພວກຍິວຈຶ່ງໂຈມຕີສັດຕູທັງຫມົດຂອງຕົນດ້ວຍຕາບ ຂ້າແລະທໍາລາຍເຂົາ ແລະທໍາແກ່ຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຂົາ
ຕາມໃຈຊອບ
- 6 ໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມພວກຍິວໄດ້ຂ້າແລະທໍາລາຍລ້າງເສັງຫ້າຮ້ອຍຄົນ
- 7 ໄດ້ຂ້າປາຣ໌ຊານດາທາ ດັນໂຟນ ອັສຊາທາ
- 8 ໂປຣາທາ ອາດາລີອາ ອາຣີດາທາ
- 9 ປາຣ໌ມັສຕາ ອາຣີຊັຍ ອາຣີດັຍ ວັຍຊາທາ
- 10 ບຸດຊາຍທັງສິບຂອງຮາມານບຸດຮາມເມດາທາ ສັດຕູຂອງພວກຍິວ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ປຸ້ນເຂົ້າຂອງ
- 11 ໃນວັນນັ້ນຈໍານວນຄົນທີ່ຖືກຂ້າໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມກໍຖືກນໍາມາສເນີພຣະຮາຊາ
- 12 ເຈົ້າຊີວິດຈຶ່ງສັ່ງກັບພຣະຮາຊີນີເອສເທົ່ວວ່າ, “ພວກຍິວໄດ້ຂ້າເສັງຫ້າຮ້ອຍຄົນໃນຊູຊາເມືອງປ້ອມ ຮວມທັງ
ບຸດຊາຍທັງສິບຄົນຂອງຮາມານດ້ວຍ ໃນມົນທົນຂອງພຣະຮາຊາທີ່ເຫລືອຢູ່ນັ້ນ ເຂົາໄດ້ທໍາຫຍັງກັນ ບັດນີ້
ຄໍາຮ້ອງຂອງພຣະນາງຄືຫຍັງ ເຮົາຈະປະທານໃຫ້ ຄໍາທູນຂອງພຣະນາງຕໍ່ໄປມີຫຍັງອີກ ເຮົາກໍຈະກະທໍາ
ໃຫ້ສໍາເຣັດ
- 13 ພຣະນາງເອສເທົ່ວທູນວ່າ, “ຖ້າເປັນທີ່ພໍພຣະທັຍ ພຣະຮາຊາ ຂໍໃຫ້ພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນຊູຊາ ໄດ້ກະທໍາຕາມ
ຄໍາປະກາດຂອງວັນນີ້ໃນມື້ອື່ນອີກ ແລະຂໍໃຫ້ແຂວນຄໍບຸດຊາຍທັງສິບຂອງຮາມານເທິງຫລັກນັ້ນ”
- 14 ພຣະຮາຊາໄດ້ຊົງບັນຊາໃຫ້ກະທໍາເຊັ່ນນັ້ນ ມີປະກາດອອກໃນຊູຊາ ແລະບຸດທັງສິບຂອງຮາມານ ກໍຖືກ
ແຂວນຄໍເທິງຫລັກ
- 15 ພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນຊູຊາຊຸມນຸມກັນໃນວັນທີ່ສິບສີ່ເດືອນອາດາຣ໌ດ້ວຍ ແລະໄດ້ຂ້າສາມຮ້ອຍຄົນໃນຊູຊາ ແຕ່
ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດສິ່ງຂອງເທສການບູຣິມ
- 16 ຝ່າຍພວກຍິວອື່ນໆຊຶ່ງຢູ່ໃນມົນທົນຂອງພຣະຮາຊາກໍຊຸມນຸມກັນປ້ອງກັນຊີວິດ ແລະພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງ
ເຂົາ ເຂົາຂ້າຜູ້ທີ່ກຽດຊັງເຂົາເສັງເຈັດຫມື່ນຫ້າພັນຄົນ ແຕ່ເຂົາບໍ່ໄດ້ຍຶດສິ່ງຂອງ
- 17 ເຫດນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນວັນທີ່ສິບສາມເດືອນອາດາຣ໌ ແລະໃນວັນທີ່ສິບສີ່ເຂົາຢຸດພັກ ແລະກະທໍາວັນນັ້ນໃຫ້ເປັນ
ວັນກິນລ້ຽງແລະຍິນດີ
- 18 ແຕ່ພວກຍິວທີ່ຢູ່ໃນຊູຊາຊຸມນຸມກັນໃນວັນທີ່ສິບສາມແລະວັນທີ່ສິບສີ່ ແລະຢຸດພັກໃນວັນທີ່ສິບຫ້າ ທໍາໃຫ້
ວັນນັ້ນເປັນວັນກິນລ້ຽງແລະຍິນດີ

- 19 ເຫດສັນນັ້ນພວກຍິວໃນຊົນນະບົດ ທີ່ຢູ່ຕາມທົວເມືອງທີ່ມີກຳແພງຖືວັນແຫ່ງຄວາມຍິນດີແລະກິນລ້ຽງ ແລະ ຖືເປັນວັນລື້ນເຮືງ ແລະເປັນວັນທີ່ເຂົາສົ່ງຂອງຂວັນໄປໃຫ້ກັນແລະກັນ
- 20 ແລະໂມຣ໌ເດກັຍບັນທຶກເຮືອງນີ້ແລະສົ່ງຈົດໝາຍໄປຍັງພວກຍິວທັງປວງຜູ້ຢູ່ໃນມົນທົນທັງປວງຂອງກະສັດ ອາຮາຊອາຣັສ ທັງໃກ້ແລະໄກ
- 21 ຊັກຊວນເຂົາໃຫ້ຖືວັນທີ່ສືບສີ່ເດືອນອາດາຣ໌ ແລະວັນທີ່ສືບທ້າເດືອນດຽວກັນທຸກໆປີ
- 22 ເປັນວັນທີ່ພວກຍິວພົ້ນຈາກສັດຕູຂອງເຂົາ ແລະເປັນເດືອນທີ່ປ່ຽນຄວາມໂສກເສົ້າເປັນຄວາມຍິນດີ ແລະ ການຄ່າຄວນເປັນວັນລື້ນເຮືງໃຫ້ແກ່ເຂົາ ແລະໃຫ້ເຂົາຖືເປັນວັນກິນລ້ຽງແລະວັນຍິນດີ ເປັນວັນທີ່ສົ່ງຂອງ ຂວັນແກ່ກັນແລະກັນ ແລະໃຫ້ຂອງຂວັນແກ່ຄົນຈີນ
- 23 ພວກຍິວຈຶ່ງຕົກລົງກະທຳຕາມທີ່ເຂົາຕັ້ງຕົ້ນແລ້ວ ແລະຕາມທີ່ໂມຣ໌ເດກັຍຂຽນໄປເຖິງເຂົາ
- 24 ເພາະຮາມານບຸດຮາມເມດາທາ ຄົນອາກາກ ສັດຕູຂອງພວກຍິວທັງປວງ ໄດ້ປອງຮ້າຍຕໍ່ພວກຍິວເພື່ອ ທຳລາຍເຂົາ ໄດ້ໃຊ້ສະຫລາກ (ຊຶ່ງເອີ້ນກັນວ່າ ປູຣິມ) ເພື່ອລ້າງຜານແລະທຳລາຍເຂົາ
- 25 ແຕ່ເມື່ອພຣະນາງເອສເທີເຂົ້າເຝົ້າພຣະຣາຊາ ພຣະອົງຊົງຮັບສັ່ງເປັນລາຍລັກອັກສອນໃຫ້ແຜນການມຸ່ງ ຮ້າຍຂອງທ່ານ ຊຶ່ງທ່ານໄດ້ຄິດຕໍ່ພວກຍິວນັ້ນກັບຕົກລົງເທິງຫົວຂອງທ່ານເອງ ແລະໃຫ້ຕົວທ່ານກັບບຸດ ຂອງທ່ານຖືກແຂວນຄໍເທິງຫລັກ
- 26 ເຫດສັນນັ້ນເຂົາຈຶ່ງເອີ້ນວັນເຫລົ່ານີ້ວ່າ ປູຣິມ ຕາມຄຳປູຣ໌ ດັ່ງນັ້ນເພາະທຸກຢ່າງທີ່ຂຽນໄວ້ໃນຈົດໝາຍນີ້ ແລະເພາະສິ່ງທີ່ພວກຍິວຕ້ອງຜະເຊີນໃນເຮືອງນີ້ ແລະສິ່ງທີ່ອຸບັດແກ່ເຂົາ
- 27 ພວກຍິວກຳນົດແລະຮັບວ່າຕົວເຂົາເອງ ເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາ ແລະບັນດາຜູ້ທີ່ຈະເປັນຍິວວ່າ ຍິວຈະຖື ສອງວັນນີ້ດັ່ງທີ່ຂຽນໄວ້ ແລະຕາມເວລາກຳນົດໄວ້ທຸກປີບໍ່ໄດ້ຂາດ
- 28 ແລະວ່າຈະຈົດຈຳວັນເຫລົ່ານີ້ ແລະຖືຕລອດຊົ່ວຊາດເຊື້ອສາຍ ທຸກຕະກູນ ມົນທົນແລະເມືອງ ວັນເທສ ການປູຣິມນີ້ຈະບໍ່ເລີກໃນຖ້າມາກາງພວກຍິວ ຫລືການຣະລຶກເຖິງວັນເຫລົ່ານີ້ຈະບໍ່ສິ້ນລົງໃນເຊື້ອສາຍຂອງ ເຂົາເລີຍ
- 29 ແລ້ວພຣະຣາຊິນີເອສເທີທົດຂອງອາບີຣາອິນ ກັບໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍິວ ກໍຂຽນເປັນລາຍລັກອັກສອນຮັບຮອງ ຈົດໝາຍສະບັບທີ່ສອງນີ້ເຮືອງ ເທສການປູຣິມ
- 30 ໃຫ້ສົ່ງຈົດໝາຍໄປເຖິງຍິວທັງປວງໃນນຶ່ງຮ້ອຍຊາວເຈັດມົນທົນຂອງອາຮາຊອາຣັສ ເປັນຄຳອວຍພອນໃຫ້ ຢູ່ເຢັນເປັນສຸກ
- 31 ແລະໃຫ້ຖືວັນເທສການປູຣິມເຫລົ່ານີ້ຕາມກຳນົດຣະດູການ ດັ່ງທີ່ໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍິວ ແລະພຣະຣາ ຊິນີເອສ ເທີມີຄຳສົ່ງພວກຍິວ ແລະຕາມທີ່ເຂົາຕັ້ງໄວ້ສຳລັບຕົນເອງແລະສຳລັບເຊື້ອສາຍຂອງເຂົາກ່ຽວກັບການອົດ ອາຫານແລະການຮ້ອງທຸກຂອງເຂົາ
- 32 ພຣະບັນຊາຂອງພຣະຣາຊິນີເອສເທີຕັ້ງລະບຽບການເທສການປູຣິມໄວ້ ແລະມີບັນທຶກໄວ້ເປັນລາຍລັກອັກ ສອນ

10. ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງໂມຣ໌ເດກັຍ

- 1 ກະສັດອາຮາຊູເອຣູສມີຮັບສັ່ງໃຫ້ເກັບບັນນາການທົ່ວຮາຊອານາຈັກ ແລະຕາມແຜ່ນດິນຊາຍທະເລ
- 2 ພຣະຣາຊາກິຈອັນປະກອບດ້ວຍພຣະຣາຊອຳນາດແລະອານຸພາບ ກັບເຮືອງຣາວລະອງດຂອງຍົດສັກອັນສູງຂອງໂມຣ໌ເດກັຍ ຊຶ່ງພຣະຣາຊາຊົງເລື່ອນທ່ານຂຶ້ນ ບໍ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້ໃນຫນັງສືພິງສາວະດານຂອງພຣະຣາຊາແຫ່ງເມເດັງ ແລະເປີເຊັງຫລີ
- 3 ເພາະໂມຣ໌ເດກັຍຄົນຍິວມີຕຳແຫນ່ງຮອງກະສັດອາຮາຊູອາຮູສ ແລະທ່ານເປັນໃຫຍ່ຖ້າມກາງພວກຍິວ ແລະເປັນທີ່ຊອບພໍຂອງມວນຍາດພີ່ນ້ອງຂອງທ່ານ ເພາະທ່ານສແວງຫາຄວາມສຸກໃຫ້ຊົນຊາດຂອງທ່ານ ແລະເວົ້າໃຫ້ເກີດສັນຕິສຸກແກ່ເຊື້ອສາຍທັງປວງຂອງທ່ານ